

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/150/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010449
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2318010449.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 05.09.2022, č.k. 1T/24/2018-293, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.04.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 05.09.2022, č.k. 1T/24/2018-293, rozhodol o obžalobe podanej na obžalovaného A. B. tak, že ho uznal za vinného, že ako otec maloletej dcéry C. A., narodennej XX.XX.XXXX, bytom u matky D. D., narodennej XX.XX.XXXX, bytom E., B. F. XXXX/XX, si v mieste trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval riadne neplnil vyživovaciu povinnosť, hoci mu táto vyplývala zo zákona o rodine, ku ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede pod číslom konania 7C 60/2009-182 zo dňa 07.06.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.08.2011 ako aj rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 7C 60/2009-198 zo dňa 17.10.2011, právoplatným dňom 11.11.2011 a to vo výške 40,- Eur mesačne a rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 13P/259/2013-112 zo dňa 12.06.2014, právoplatným dňom 11.07.2014, vo výške 108,50 Eur mesačne počnúc od 12.06.2014, a to vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od mesiaca novembra 2013 až doposiaľ v celkovej výške 10.913,- Eur, teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.

Zo to mu súd podľa § 207 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote obžalovaný. Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva na podanie odvolania.

V odvolaní zo dňa 28.10.2022 obžalovaný uviedol nasledovné (skrátene).

Nesúhlasí, že by tento trest splnil účel. Je nezamestnaný bez akéhokoľvek príjmu, je na tom zdravotne zle a chodí pravidelne na kontroly a vyšetrenia, je čakateľ na sociálne dávky.

Uvádza, že keďže je od roku 2016 evidovaný na úrade práce s trvalým pobytom na adrese G. XX, XXXXX H. I. J. A., všetky dokumenty a papiere k tomu má mestom H. (K. I. H.) MNV schválené. Z tohoto bude schopný platiť výživné, zatiaľ je za neho ochotná výživné platiť charitatívna organizácia Fundación Salud y Comunidad, v ktorej je evidovaný a pomáhajú mu. Ďalej uvádza, že v júni tohto roku táto organizácia zaslala žiadosť na Okresný súd Galanta o údaje o jeho situácii a o číslo bankového účtu, na ktoré by mohli byť posielané súdom určené peniaze v jeho mene na výživné, ale súd na toto vôbec nereagoval.

Ďalej uvádza, že sa skúšal spojiť s advokátom Bartošovičom a s jeho povolením to skúsili aj CIBEFundación Salud y Comunidad, ale sa to nepodarilo. Má za to, že to je z dôvodu zrušenia súdom v jeho prípade.

Ďalej uvádza, že pán sudca Studenčan na neho vydal medzinárodný zatykač v roku 2017 a na tom základe ho v Španielsku v tom roku aj zatkli a následne vydali na Slovensko s tým, že po odsúdení na jeho žiadosť môže na náklady Španielska byť prevezený do Španielska a prípadne trest tam vykonať. Lenže podmienky španielskej strany boli Slovenskom porušené. Z toho dôvodu dňa 06.04.2018 na príkaz nitrianskej prokuratúry bol prepustený z dôvodu porušenia zásady špeciality. Prepustenie prebehlo vo väzenskej nemocnici Trenčín s tým, že mu dali 10 € na cestu.

Uvádza, že od roku 2010 nežije na Slovensku a nemá ani žiadne kontakty a ani žiadne zázemie, čo bolo uvedené aj v jeho papieroch. Preto žiada (opakovane) podmienený trest a určenie výšky výživného aj s číslom bankového účtu.

Dodáva, že po dovŕšení 18tého roku ml. C. A. bude žiadať za pomoci charitatívnej organizácie Fundación Salud y Comunidad test otcovstva.

Z trestu už vykonal okt. 2017 - jan. 2018 viac ako 3 mesiace.

Obžalovaný doručil odvolaciemu súdu prostredníctvom emailu podanie zo dňa 17.04.2023, v ktorom uvádza, že je nevinný a žiada súd, aby riešil veci, ktoré boli zanedbané. Ak nebudú rešpektované ľudské práva a kvóty, bude využívať španielske práva a zákony.

Emailovým podaním zo dňa 10.05.2023 obžalovaný doručil odvolaciemu súdu podanie, v ktorom uviedol, že mu chýbajú prostriedky na cestu na Slovensko, že dostal dávku v Španielsku, ktorou chce zaplatiť, čo bolo stanovené, ak mu dajú číslo účtu. Žiada o videokonferenciu.

Písomným podaním zo dňa 02.08.2023 obžalovaný oznámil meno svojej ošetrojúcej lekárky a adresu jej ordinácie a uviedol, že chodí na vyšetrenia a zatiaľ nie je určená diagnóza. Uvádza, že je odkázaný na sociálnu pomoc.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila matka maloletej C. A. D. D. ako osoba, do ktorej rúk sa má platiť výživné podaním zo dňa 28.12.2022, v ktorom uviedla, že súhlasí s poskytnutím čísla účtu obžalovanému, na ktoré má posielat' výživné a žiada súd, aby určil aj výšku ročného výživného za obdobie od 31.08.2006 do 31.05.2011 v sume 1.970 Eur, sp. zn. 7C/60/2009 v splátkach 100 Eur mesačne spolu s bežným výživným. K vyjadreniu pripojila Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 7C/60/2009 zo dňa 07.06.2011 a číslo účtu maloletej.

Podaním zo dňa 04.05.2023, zo dňa 10.08.2023 a zo dňa 11.04.2024 D. D. súdu oznámila, že obžalovaný nezaplatil dlžné výživné na maloletú C. A., nar. XX.XX.XXXX. Ďalej podaním zo dňa 28.11.2023 D. D. oznámila, že obžalovaný nezaplatil dlžné výživné a ani neprejavil žiadny záujem vyhľadať maloletú dcéru. Z toho dôvodu žiada o zamietnutie odvolania obžalovaného, nakoľko dôvody na zníženie výživného sú neopodstatnené.

Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora. Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, pričom doručenie upovedomenia fikciou mal vykázané.

Na verejnom zasadnutí prokurátor uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu je zákonný, vecne správny vo všetkých výrokoch. Pri ukladaní trestu obžalovanému prvostupňový súd vzal do úvahy vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, osobu obžalovaného a uložil mu primeraný a spravodlivý trest. Odvolacie námietky považuje za nedôvodné a preto navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľom, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd sa meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste. Obžalovaný síce v podanom odvolaní v úvode uvádza, že podáva odvolanie voči rozhodnutiu súdu v plnom rozsahu, avšak z obsahu odvolania vyplynulo, že odvolanie smeruje len voči výroku o treste.

Prvostupňový súd u obžalovaného správne vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval a zároveň správne vyhodnotil aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený. Prvostupňový súd nevykonal úpravu trestnej sadzby, keďže bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností rovnaký a mohol ukladať trest vo výmere 1 až 5 rokov.

Prvostupňový súd taktiež správne prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj osobu obžalovaného a správne ustálil druh ako aj výšku trestu, ktorý obžalovanému uložil.

Pri úvahe o druhu a výške trestu bolo potrebné v prípade obžalovaného zohľadniť jeho priznanie a oľutovanie skutku, povahu a závažnosť trestnej činnosti (neplnenie vyživovacej povinnosti po dlhší čas) a trestnú minulosť obžalovaného, v dôsledku ktorej došlo k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Správne prvostupňový súd pri ukladaní druhu a výmery trestu prihliadol na to, že v osobe obžalovaného ide o recidivistu trestnej činnosti, ktorého ani početné predchádzajúce odsúdenia od páchania trestnej činnosti zjavne neodradili, ergo je potrebné na neho dôsledne pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uloženie trestu odňatia slobody nespojeného s odňatím slobody alebo miernejšieho trestu odňatia slobody, ktorý žiada obžalovaný v odvolaní, by vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela nemohlo byť vo vzťahu k osobe obžalovanej považované za účinné a dostatočné.

Prvostupňovým súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, teda na samej spodnej hranici trestnej sadzby, z pohľadu hodnotenia daných kritérií a tiež vzhľadom na postoj obžalovaného, ktorý neustále v priebehu konania uvádzal, že dlžné výživné uhradí, no neurobil tak ani do konania odvolacieho súdu, ktoré definujú individualizáciu trestu považuje odvolací súd za trest spravodlivý, úmerný ako závažnosti spáchanej trestnej činnosti, tak aj pomerom obžalovaného, postoj obžalovaného a obsahuje v sebe prvky individuálnej, ako aj generálnej prevencie, vrátane morálneho odsúdenia konania obžalovaného a bude ním splnený jeho účel v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, pričom odvolací súd nezistil dôvod na jeho zmenu.

Vyjadrenia obžalovaného, že chcel zaplatiť zaostalé výživné vyhodnotil odvolací súd ako účelové v snahe oddialiť svoje odsúdenie. Obžalovaný neprejavil žiadny skutočný záujem o maloletú, s dcérou alebo jej matkou, ako osobou, do ktorej rúk má platiť výživné sa neskontoval za účelom zaplatenia dlžného alebo bežného výživného a neprejavil žiadnu snahu o dobrovoľné splnenie vyživovacej povinnosti, nakoľko všetky jeho vyjadrenia, tak ako bolo vyššie uvedené, ostali len v rovine sľubov a doposiaľ výživné, a to ani jeho časť nezaplatil.

Dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku nie je ani skutočnosť, ktorú obžalovaný namieta v podanom odvolaní, že sa nespojil so svojím obhajcom, nakoľko ustanovenie JUDr. Ondreja Bartošoviča, advokáta, so sídlom AK Šaľa ako obhajcu obžalovanému bolo Opatrením Okresného súdu Galanta dňa 29.10.2021, sp. zn. 1T/24/2018 zrušené. Tento obhajca obžalovaného v čase konania a rozhodovania prvostupňového súdu teda nezastupoval.

Námietku obžalovaného ohľadom porušenia zásady špeciality považuje odvolací súd za nedôvodnú. Zásada špeciality bola porušená vydaním príkazu námestníka Okresnej prokuratúry v Galante sp. zn. 3Pv 28/18/2202-10 zo dňa 21.01.2018 o prepustení obžalovaného z väzby v konaní (do ktorej bol vzatý v prejednávanej veci po jeho vydaní zo Španielskeho kráľovstva) a jeho dodaní do výkonu zvyšku trestu odňatia slobody nariadeného v inej trestnej veci (Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 2T/98/2006) po jeho vydaní zo Španielskeho kráľovstva na územie Slovenskej republiky na základe európskeho zatýkacieho rozkazu (vydaného Okresným súdom Galanta, sp. zn. 1Tp/39/2015 v prejednávanej trestnej veci), teda ohľadom výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený súdom Slovenskej republiky pred jeho vydaním a tento nebol predmetom

európskeho zatýkacieho rozkazu a zároveň nebola ohľadne neho podaná vykonávajúceho justičnému orgánu (Španielskemu kráľovstvu) žiadosť o dodatočný súhlas s výkonom vyššie uvedeného zvyšku trestu odňatia slobody v spojení s jeho vydaním do Slovenskej republiky. Trest odňatia slobody, ktorý obžalovaný na území Slovenskej republiky vykonával, a z ktorého bol pre porušenie zásady špeciality prepustený bol trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 2T/98/2006 zo dňa 14.02.2007 v spojení s uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1PP/30/2008 zo dňa 27.10.2014.

Vo vzťahu k emailovým podaniam obžalovaného zo dňa 10.05.2023 a dňa 17.04.2023 odvolací súd uvádza, že tieto pri svojom rozhodovaní nezohľadnil, keďže ide o emailové podania bez kvalifikovaného elektronického podpisu a tieto neboli obžalovaným do troch pracovných dní potvrdené písomne alebo ústne do zápisnice. O takýchto podaniach sa v zmysle § 62 ods. 1 Trestného poriadku nekoná, na čo bol obžalovaný zo strany odvolacieho súdu upozornený a aj napriek tomu, obžalovaný tieto podania písomne súdu nepotvrdil.

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia vyhodnotil odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, iné chyby napadnutého rozsudku, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd nenašiel a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.